

การวิเคราะห์洛ะหนักในน้ำแข็ง มวลสารแก้ว จังหวัดพิษณุโลก

บทคัดย่อ

ของ

ครุฑ์ฤทธิ์ พุ่นทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยแม่สอด เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

วิชาเอกวิทยาศาสตร์ศึกษา

ถุมภาพันธ์ 2537

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาหารि�มามาตระหนักแคลดเมี่ยม brook ตะกั่ว ทองแดง และสังกะสี ที่สมสมอยู่ในน้ำบาริเวณสาระแก้ว ที่เป็นแหล่งน้ำทึ้งของโรงพยาบาลพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก 2) เปรียบปริมาณโลหะหนักแคลดเมี่ยม brook ตะกั่ว ทองแดง และสังกะสี ที่จะสม อยู่ในน้ำบาริเวณสาระแก้ว จังหวัดพิษณุโลก ระหว่างฤดูฝน ฤดูหนาว และฤดูร้อน 3) เปรียบเทียบ ปริมาณ แคลดเมี่ยม brook ตะกั่ว ทองแดง สังกะสี ที่อยู่ในน้ำบาริเวณสาระแก้วกับมาตรฐาน น้ำทึ้งของโรงงานอุตสาหกรรม

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ บริเวณสาระแก้ว จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งมีพื้นที่กว้างประมาณ 30,355 ตารางเมตร ทำการเก็บตัวอย่างน้ำที่กานด 10 จุด แต่ละจุดเก็บที่ความลึก 1 เมตร โดยเริ่มดำเนินการศึกษาตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2535 ถึงเดือน พฤษภาคม 2536 การเตรียมตัวอย่างน้ำเตรียมน้ำด้วยกรดไฮดริก เช่น ขันที่กลั่นและล้างให้มีค่า pH เท่ากับ 2 และล้างตัวอย่างน้ำไวเคราะห์โดยตรงด้วยวิธี Air - C₂H₂ Flame Atomic Absorption Spectrometry ด้วยเครื่อง Atomic Absorption Spectrophotometer Varian Model Spectr AA - 300 ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า

1) ปริมาณความเข้มข้นของโลหะหนักที่บ่น เป็นอยู่ในน้ำบาริเวณสาระแก้ว จังหวัดพิษณุโลก มีค่าเฉลี่ยดังนี้ แคลดเมี่ยม 0.050 ppm brook 0.514 ppm ตะกั่ว 0.320 ppm ทองแดง 0.115 ppm และสังกะสี 0.052 ppm

2) ปริมาณความเข้มข้นของโลหะหนักแคลดเมี่ยม brook ตะกั่ว ทองแดง และ สังกะสี ที่จะสมอยู่ในน้ำบาริเวณสาระแก้ว จังหวัดพิษณุโลก ระหว่างฤดูฝน ฤดูหนาว และฤดูร้อน ไม่แตกต่างกัน

3) ปริมาณความเข้มข้นของโลหะหนักที่บ่น เป็นอยู่ในน้ำบาริเวณสาระแก้ว จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเมื่อนำไปเบรียบเทียบกับมาตรฐานน้ำทึ้งจากรองงานอุตสาหกรรมจะพบว่า สารแคลดเมี่ยม brook และตะกั่ว มีปริมาณสูงกว่ามาตรฐาน ส่วนทองแดงและสังกะสีมีปริมาณต่ำกว่ามาตรฐานน้ำทึ้งของโรงงานอุตสาหกรรม